

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén (Máriaffy-ház) hova a lap szerkesztési részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 5 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat. Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz. 9.

POLITIKAI ÉS TUDOMÁNYOS NAPI LAP.

Telefon sz. 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belkőzép-utca 33-ik szám.

Egy méterhosszú cenziméternyi ter ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bejuttatott hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyitóléti cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Az osztrák események.

— Megjegyzések. —

Fellette sok és nagy tanulságot rejtenek magukban azok az események, melyek a bécsi Reichsrathban folytak le a napokban. Első és legmegszívleltabb ezek közt a magyar ellenzék között az, melyet a magyar ellenzék jegyezhet meg magának.

Az osztrák események révén felöltik emlékünkből ugyanis az a nagy küzdelem, melyet a magyar képviselőház ellenzéke a hírhedt 16. §. körül folytatott.

A kormány a klotúrral fenyegetőzt a harez miatt s ez a fenyegetés elégséges volt az ellenzék leszerelésére.

No Ausztriában rég fennáll a klotúr intézménye. Am ez nem akadályozta az ellenzékot a legmesszebb meő obstruictióban s a kormányt az elé a kényszer-helyzet elé állította, hogy vagy néma megadással viselje sorsát, vagy a parlamentarizmus lényegével teljesen ellentétet eszközölköz folyamod-ják célja megvalósítása érdekében.

Azt hisszük, hogy ezt a tanulságot jó lesz a magyar ellenzéknek jövőre feljegyeznie.

A kormányparti lapok szánandóan furcsa helyzetben vannak a bécsi eseményekkel szemben. Érzik, hogy ezek az események első sorban a kizárólagosan szabadalmasított államférfi bölcsösség alkotásaként tekintett 67-iki kiegyezés létét támadják meg és siránkozva emlegetik, hogy épen az osztrák németek, a kikkel Deák Ferencz a kiegyezést megcsinálta, a kik annak védő oszlopául szerepeltek eddig mindenha, változtatták meg hadállásukat és járulnak hozzá a dualizmus aláadásához.

Ez a siránkozás azonban aligha változtat a Reichsrath német baloldalának magatartásán. De arra már jó, hogy reá mutasson a kormányparti publicistika következetlenségének egy újabb példájára.

Emlékezzünk ugyanis csak vissza az egyházpolitikai harcok idejére. Milyen lármás vadaskodást vittek véghez ez időben a parlamentarizmus állítólagos meghamisítása miatt a kormány lapjai, hirdetve, hogy erkölcselenség a reformokat sürgető ellenzék részéről a reformok ellen való állásfoglalás.

Nós hát a mit taktikai okokból megtett a magyar ellenzék egy része akkor az államélet egy másodrendű kérdésében: azt most az osztrák ellenzék megteszi egy alapvető kérdésben. Nem olyan páratlan dolog tehát ez a parlamenti életben. S Ausztriában maga a provizorium elleni állásfoglalás a német baloldal részéről nem is kelt semmi megbotránkozást a politikai körökben s ha a mi felhivatalosaink nem siránkoznak ezen, teljesen nyom nélkül maradna az a helyzet kényszere által egyes esetekben nagyon is indokoltnak tekinthető körülmény, hogy az ellenzék olykor saját álláspontját is feláldozza a kormány-buktatás esetleges elsőrendű szükségé váló céljainak.

Az sem utolsó dolog ám, hogy a kormányparti lapok „legtekintélyesebbje”, mintegy kicsinyléseül az osztrák obstruictióknak, ismételt hangoztatja, hogy az nem lehet sikeres, mert nincs gyökere a népszellem támogatásában. Sok megjegyzést fűzhetnénk ehhez az állításhoz, de miután azt alapjában és igen csattanósan megcáfolták a bécsi, a gráci és égeri tüntetések: tartózkodunk a részletes polemizációtól. — Feljegyezzük azonban a kormányparti publicistika felfogásának azt a jelentékeny fordulatát, mely ebben az állításban nyer kifejezést s melyel-

ismeri az obstruictio jogosultságát akkor, ha az a népszellem segítségére támaszkodik.

A külföldben eltagadhatatlan, hogy magának Bécsnek a népe világért sem viselkedett úgy a parlamentben folyó eseményekkel szemben, a mint a szabadság szellemében s alkotmányos tradíciók befolyása alatt növekedett népektől elvárjuk.

De hát épen ott van a dolog fatitja, hogy Bécs jó ideig csak hírből ismerte a szabadságot és hagyományai java része az udvari kegy biztosítására irányuló törekvésben domborodott ki. A kik tehát más magatartást vártak a bécsi polgárságtól, azok nem zárkozhattak el a megütköztől, a melyet a magyar közszellem épen Bécsből importált elfajulásának különösen két tünete, a szabadság minden barátjára és minden jó hazafira tesz.

E jelenségek egyike: a hyperloyalitás ama mértéktelensége, mely a magyar hazaszeretet vértanuinak Golgot-háját, Aradot is annyira magával ragadja, hogy ünnepeket akar az osztrák császár 50 éves uralkodói jubileumán.

A másik pedig a helyi érdeknek az a sivár kultusza, mely a hazafiság nagy kincsét egy-egy állami intézmény megnyerésének apró pénzére változtatja.

És ki terjeszti legjobban a magyar közélet e két nagy betegségét? Ugyanaz a kormány, melynek lapjai kicsinylőleg beszélnek a jelzett két betegség tünet szellemében nevelkedett Bécs polgárságáról. Valóban difficile est satyram non scribere.

Külföldben, hogy mily hatása van Ausztriában a közvéleménynek, azt legjobban Bécs példája mutatja. Kezdetben tényleg hideg tartózkodást tanusítottak a bécsiek a német faj vezéreinek nagy küzdelmei iránt. Elég volt azonban a közvélemény egy kis haborgása a miatt s Lueger és társai is az obstruictio harcosok sorába állottak. Nálunk az ilyesmi az elképzelhetetlen lehetlenségek közé tartozik.

Dr.

Politikai hir.

Valóságos magyar udvartartás. Ezen cím alatt a kormánypart egyik új lapja az Orsz. Hirlap azt írja, hogy majutól kezdve „valóságos” magyar udvartartás lesz Budán. Mert ez időtől kezdve vagy a király, vagy Ottó herceg állandóan Budapesten fog lakni. Így aztán a most meglevő „kir. udvari hivatal” nem lesz elég, hanem azt kibővítik a szerint a mint a palota épül, a mit tudvalevőleg 1889-ben fejeznek be. A jövő tavasszal azonban már egy új szabályzat készül, a mely szerint az eddigi német urakat magyar zászlós urak fogják helyettesíteni, még pedig a másodrendű méltóságokat is, minők a főszaltalnak és főpohárnok. — Ezzel a „valóságos” magyar udvartartással, — kiált föl a jó kormányparti lap — a „nemzet” régi vágya teljesedik.

Igaz, igaz. A magyar udvartartással a nemzetiségi vágya menne teljesedésbe. És bizonyára örvendeznénk, ha ez a „valóságosnak” nevezett magyar udvartartás tényleg meg is valósulna. Csak ezt nem értjük, ha most annyira örvendeznek a jó magyar urak, miért nevettek ki kivétideken keresztül Lányit, Ugrot, Apponyit és másokat, a kik a magyar udvartartásról, mint a nemzet régi vágyáról és jogáról beszéltek. Ugy látszik, azok a jó urak örülnek mindennek, ha van magyar udvartartás, annak is, ha nincs, annak is, mert ők mindennel megvannak elégedve, legelső sorban a hatalommal és önmagukkal.

Az új osztrák miniszterium.

A Gautsch-kabinet.

Gautsch Pál báró elkészült a kabinet tagjainak névsorával.

A király tegnap reggel kilenc órakor külön kihallgatáson fogadta Gautsch bárót s ez az audienzia egy órával jóval tovább tartott. Ez alkalommal Gautsch már abban a

helyzetben volt, hogy a Felsége elébe terjessze az általa megalkotott kabinet listáját. Eszerint az új kabinet a következőképpen alakul meg:

Miniszterelnök és belügy: Gautsch báró. Pénzügy: Böhm Bawerk dr. Vasutügy: Wittek osztályfőnök. Valás- és közoktatásügyi: Latour gróf osztályfőnök.

Kereskedelemügyi: Körber osztályfőnök. Igazságügyi: Ruber osztályfőnök. Földmívelésügyi: Byland-Rheidt gróf osztályfőnök.

Honvédség: Welsersheimb báró. A tárcza nélküli legvaló miniszter személyére nézve még nem történt megállapodás.

A Falkenbayn-féle módosítás miatt való elkeseredettség még mindig nagy, annál inkább, mert az elnökség egyáltalában nem tesz olyan intézkedéseket, a melyekből azt lehetne következtetni, hogy azokat a módosításokat ismét vissza fogják vonni. A német ellenzék ragaszkodik ahhoz, hogy mindazok, kiknek a lex-Falkenbayn megteremtésében lényeges szerep jutott, felelőségre vonassanak. Az ellenzék követeli, hogy az elnökség okvetlenül lépjen vissza, de leginkább óhajtaná, hogy a Házban oszlással fel és re/feljenek el új választást, mert azt akarja, hogy itéljen a nép az utóbbi napok eredményei fölött és mert meg vannak győződve, hogy egy új választás teljesen elsőpörné az ifjú cseleket.

Az ellenzék okvetlenül követelni fogja, hogy új választás után jöjjen létre egy olyan új képviselőház, a melyel meg lehet oldani a trónszédben meghatározott feladatokat.

A többség parlamenti bizottsága ma ülést tartott, a melyen megjelent Zallinger képviselő is és a parlamentben uralkodó állapotok számára azt az indítványt nyújtotta be, hogy a Falkenbayn-féle módosításokat tekintsek nem létezőknek.

Az elnök határozatilag kimondja, hogy ez iránt a Házban a bizottság egyik tagja indítványt fog beterjeszteni.

A mi az elnökség kérdésével illeti, — a a többség ragaszkodik ahhoz, hogy a jelenlegi elnökség maradjon meg tisztességében. A nyelvredelekek kérdésében való meggyőzés tekintetében pedig a bizottság a Dipauli-féle javaslat tüzetes megbeszélését fogja javaslatba hozni.

Már most tekintettel arra, hogy az elnök föltétlenül kívánja a mostani elnökség visszalépését, a többség pedig ragaszkodik annak hivatalban maradásához, valószínű, hogy Gautsch úgy fog tenni, hogy berekesztvén a mostani ülésszakt, nyomban megnyitja a másikat, melyen aztán, mint rendesen, meg fogják választani az új elnökséget.

Az önálló vánterület.

Egy budapesti kormányparti lap után budapesti tudósítónk táviratilag azt jelentette, hogy a pénzügyminiszteriumban lázasan dolgoznak az önálló vánterület életbe léptetése dolgában.

A „Magyarország” egy munkatársa ez ügyben a távollevő miniszter helyett felkerest Gräzenstein államtitkár, ki a következő nyilatkozatokat tette:

Azt a hirt, a melyre nézve fölvilágosítottam, én is olvastam és bizonyos derűséggel fogadtam, bármily dicsőre is rejlik benne a miniszteriumra nézve, hogy éjjel nappal dolgozik.

De az önálló vánterületre vonatkozó intézkedések megtétele csak igen kis mértékben érdekli a pénzügyminiszteriumot; ahhoz legtöbb hozzájárulása a kereskedelmi miniszteriumnak és ennek a közögeinek van. Azután meg az önálló vánterületre vonatkozó intézkedéseknek megtétele anyai mechanikai akadályba ütközik, hogy azoknak elhárítása egy éj és nap között, máról-holnapra lehetetlen.

A pénzügyminiszteriumban legfeljebb arról lehetne szó, hogy kiket hívnának be innen egy esetleges nagy ánkéthez, melyet az önálló vánterület létesítése előtt okvetlenül meg kellene tartani. Mert hiszen minden kereskedelmi és behozatali cikk külön tanulmányozást, külön kezelést és számolási alapot igényel, amit az érdekelt körök meghatgatása nélkül lehetetlen megállapítani. Egy-egy vánterület vántételének megállapítása köteletre menő tanulmányokat tesz szükségessé, mint pl. legújabbban a „carbit” vántételének megállapítása. Ez egy új anyag, mely az Achetyluzág fejlesztésénél szükséges, és melynek vántételére nézve hosszadalmas tárgyalások folynak.

Egy autonóm vántarifa megállapítása évekre terjedő munka, azt január elsejéig megállapítani nem lehet.

Azután az önálló vánterület behozatalánál más más nehézségek is merülnek fel, melyet ily rövid idő alatt nem lehetne eltávolítani. Így annál a nagy és hosszú határvonal-

nál, mely Magyarország és Ausztria között fennáll, annál a sok közös vagy határszéli államánál, országnál, mely Magyarországból kivezet Ausztriába, legalább is 60 helyen kellene vámsorompókat, vámházakat felállítani, a mi szintén nem lehet mátl holnapra. Meg kellene változtatni vasuti menetrendünket, mely pedig nemzetközi egyezményeken alapul. A határállomásokon meg kellene várakoztatni a vonatokat, a mi által a forgalom lebonyolítása döcögőssé válna, szóval sok minden mechanikus dolgot kellene megoldani, a mi nem lehet egy gyorsan.

De mindezt nincs is szükség. A kormányt igen alapos a reménye, hogy a provizorium Ausztriában alkotmányos uton el fog fogadtatni. Ere, a Magyarországnak közjogiilag legelőnyösebb megoldási módra nézve megvannak a garanciák már abban is, hogy az uralkodó Badeni lemondását elfogadta, kinek személye képezte a provizorium elfogadásának legnagyobb akadályát.

Addig tehát míg a kormány megvan az a meggyőződése és reménye, hogy a provizorium kereszttel meg, más intézkedések megtételére semmi szükség nincs. Ez az én véleményem is.

A vallás, az egyház szükségességének felfejtése az ipari szakiskolákban.

(Végo.)

A keresztyén vallásnak sok életrevaló igazsága van. A többek között három olyan igazsága, melyeknek megvalósulását minden ember a boldogság természetzerül feltételének tekintti.

Ezek az igazságok: szabadság, testvériség, egyenlőség.

A polgári szabadság pedig abban áll, hogy alkotmányosan, együttesen hozott törvények megvalósulást nyerjenek az egyesek és a társadalom életében.

A testvériség pedig abban áll, hogy minden ember együttesen munkálkodjék azon, hogy oly törvényeket alkossanak, melyek az egyesek érdekeit összefűzőkbe nem hozzák. Így aztán az embereket nem távolítják el egymástól, hanem testvéreként közelebb hozzák egymáshoz.

Az egyenlőség pedig abban áll, hogy a törvények egyenlőképen védelemzik mindenkinek életét, vagyonát és becsületét. S így mindenkinek igazságot szolgáltatnak.

A keresztyén vallás, az egyház, e tekintetben is szolgáltatásban állott az emberiségnek! Mert a szabadságra vonatkozólag azt mondja, hogy az ember keresse az igazságot, s ez az igazság őt szabaddá teszi.

Azaz, hogy cselekedjék az ember a törvény szerint, aztán nincs senki semmi baja, azaz, szabad.

A testvériséget pedig azzal fejezi ki, hogy egy atyának vagyunk a gyermekei, s így egymásnak testvérei vagyunk. Gyakorlatilag azt mondja a testvériségre vonatkozólag, hogy egymásnak ügyen-baján segítsen az ember, s úgy teljesítse a szeretet törvényét.

Az egyenlőséget pedig az általfejezi ki, hogy mindenrendű és rangu embernek kötelességévé teszi a becsületes életet, hogy csak azt tegye, a mi neki is jó, de másnak sincs kárára.

Ezek az életrevaló igazságai a keresztyén vallásnak.

De van még más szolgálata is. Az ember minden nevezetes életmozgását ünnepek formájában végzi. Vajjon az egyház ebben nem vesz-e részt? Hiszen keresztes, esketés, temetés alkalmaiból szívhez, lélekhez szól, a nemetés, az óhajtott boldogság érdekében.

Ezen életrevalóságánál fogva lépett be a keresztyén vallás, az egyház, a történeti események sorába, s befolyást gyakorolt a társadalom átalakulására, nemzetek művelődési fejlődésére, a mint azt edes hazánk története is mutatja.

Mert hazánk is a keresztyén vallás felvétele által lépett a halandó nemzetek sorába.

Ezekkel szemben azonban ott nem a törvény az, mely megengedi, hogy valaki egyik felekezethez se tartozzék.

De ebből nem az következik, hogy az állam szerint nincs szükség a vallásra, az egyházra.

A törvény, az állam, ezen eljárása által csak azt akarja kimutatni, hogy az államban az állam az a testület, melyhez első sorban mindenkinek tartoznia kell. Azt azután megengedi a törvény, hogy az ember bármely más társaságot alapítson, a mely az embernek javára szolgál, de az államot ne gyengítse.

Az állam az ő elsőségét őrzi meg ez által.

A vallás, a felekezetiség ügyében szabadságot enged.

Mert szerinte is a vallás az embernek benső világa, melynek külső kifejezésre kell jutnia. Hogy aztán a meglevő keresztyén felekezetek valamelyikében, vagy azokon kívül találja fel az ember az ő benső világának a külső kifejezését, beleszólása nincs a törvénynek, az államnak.

Ez azonban szintén nem azt teszi, mintha az állam, a törvény azt mondaná, hogy mincson vallás; nincs is szükség a vallásra, ennél fogva egyházra sincs szükség. Ellenkezőleg. Azt mondja, hogy van vallás az embernek, mely a léleknek természetes tulajdonsága, melynek külső kifejezésre kell jutnia, ennél fogva szükség van az egyházra is.

Épen azért biztosítja aztán az egyház, a felekezeteknek a védelmét. Olyan eljárás ez a törvénynek, az államnak a vallás, az egyház, a felekezetek iránt, mint a milyen eljárás gyakorol az iskolák iránt.

Ugyanis mindenkit kötelez 6—12 éves koráig az iskolába járásra, azontul senkit. De ezzel szemben az élet különböző léte pályákat teremtet meg. S az embernek valamelyikre lépnie kell. De szükséges van az előkészítésre, szükséges van ennek megfelelő iskolára.

Igy az ember önként belép abba, a nélkül, hogy az állam, a törvény erre kényszerítene. Csak annyiban kényszeríti, a meny-nyiban valamelyik pályán akar megélni az ember. Ezért aztán megfelelő iskolára kötelezi.

Ha valamely meggyőződést, igazságot, a gyakorlati életre akarunk alkalmazni, azt ki kell fejtenünk, meg kell értenünk, hogy más is megtanul hassa. Így aztán a tanítás által nyer kifejezést az életben.

A keresztyén vallás is, az egyház, kezdetlő fogva felhasználta a tanítást, mint egyik legbatalmasabb eszközt. Mert csak úgy lehetett az emberiség szolgálatában, s így lehet ma is. Ma is felhasználja a templomban és iskolában egyaránt.

De a világért sem tesznek hasznos szolgálatot a felekezetek, ha a tanítást úgy végzik, hogy egyik a másikat kisebbiti, a mi megtörténhetik a felekezetek érdekek tülhajtása által. Így aztán a felekezetek nem a békesség szolgálatában állanak.

Nem az a főzél, hogy egyik felekezet kisebbitse a másikat, hanem az a cél, hogy ez uton, mint eszköz által terjedjen a Krisztus szeretete, mert ugy kell tekintenünk a felekezeteket, mint a Krisztus vallásának győzedelmre vezető eszközeit. Ez a meggyőződésünk saját egyházunkról is.

Az ilyen felfogás erősitén bennünket, hogy saját egyházunkhoz erősen ragaszkodjunk, mint olyanhoz, mely arra törekszik, hogy hű képét adja a Krisztus vallásának. De azért a másfelekezeti egyházakat is tartjuk tiszteltben, mint olyanokat, melyek az emberiségnek a szolgálatában állanak, a Krisztus vallásának a terjesztése és fentartása által.

Kolozsvárt, 1897. november hónapja 29-ik napján.

Németh Sándor,

ref. s.-lelkész és tanárjelölt.

Kárpátgyesület.

— Az E. K. E. balneológiai szakosztálya. —

Országgyűlésünk közgazdasági érdekeire nézve rendkívül fontos kezdeményezést való-sított meg tegnapi délután az Erdélyi Kárpát-Egyesület. Ugyanis az egyesület kebelében balneológiai szakosztályt szervezett, mely osztálynak célja az erdélyi fűrdők és asványvizek megismertetni, irántok az érdekeltségét minél tágasabb körben felkeltetni, közös érdekeiket minden forum előtt előmozdítani, a fűrdők berendezésénél, fejlesztésénél tanácsokkal szolgálni, a fűrdők fejlesztését illetőleg a szükséges tennivalókat javaslatba hozni stb.

A szakosztályalakuló gyűlését a központi választmány felhatalmazása alapján Hejjes Miklós, kir. táblai tanácselnök, mint a szakosztály elnöke és Hankó Vilmos dr. budapesti főreáliskolai tanár, mint a szakosztály titkára, hívták össze. A gyűlésre megjelentek: Ákoncz Károly dr., Bikfalvy Károly dr., (Maros-Ujvár), Engel Gábor dr., Farkas Géza dr., Gáman Béla dr., Genersich Gu táv dr., Hermann Antal dr. (Budapest), Kovács Géza, Landvay Emil, Lótha József dr., Merza Gyula, Ruzicska Béla dr., Radnóti Dezső, Sigmund Dezső, Székely Miklós, Tanács József, Török Imre dr.

Hejjes Miklós elnök üdvözlőlvén a megjelenteket, röviden előadja, hogy mily fontos cél megvalósítása vár a szakosztályra, ismeretli a teendőket és végül felkéri a megjelenteket, hogy ebben a törekvésben az elnökséget támogassák.

Radnóti Dezső előterjeszti a szervezkedésre vonatkozó javaslatokat. E szerint a szakosztály 7 pontban megállapítja munká-

programját, és pedig: 1. Az „E. K. E. fűrdőkonyvtára” czimen irodalmi vállalat létesítése, mely az egyes fűrdőket és ásványvizeket külön fűzetekben ismereti. 2. Kiállítás rendezése. 3. Az ásványvizek kezelésének javítása. 4. A használatlanul heverő természeti kincsek érvényre juttatása, feltárása. 5. Az ásványvizeknek piacra segítése, új piacok szerzése. 6. A magánvállalkozásban elkövetett hibák megkorrigálása. 7. Ez erdélyrészi fűrdőknek és ásványvizeknek a kiállításokon való bemutatása.

Elnök ez alapon a szakosztályt megalakultnak jelentvén, megválasztatnak Hoppes Miklós elnöknek, Purjes Zsigmond dr. és Farkas Géza dr. alelnököknek, Hankó Vilmos dr. titkárnak, Bikkfalvy Károly dr. és Kovács Géza jegyzőnek.

A szakosztály ezután azonnal megkezdte működését, mindjárt elhatározván, hogy az összes fűrdő- és ásványvíz tulajdonosokkal felhívásban közli megalakulását, felkérvén, hogy a szakosztályt munkálkodásában támogassák.

Titkár előterjeszt az országos balneológiai egyesület felhívását a fűrdők sérelmes megadóztatása tárgyában. E felhívás szerint a forrás- és fűrdő vállalatok az adó kivételek alkalmával különféle sérelmeket szenvednek, miert is szükség volna az ellen a pénzügyminiszter urhoz megokolt felterjesztés intézése. A szakosztály utasítja az elnökséget, hogy az összes fűrdőtől kérje be erre nézve az adatokat és később a pénzügyminiszterhez megfelelő felterjesztést.

Titkár bemutatja az „Erdélyrészi fűrdők és ásványvizek leírása” cz. mű német fordítását is kéri a szakosztályt, hogy kiadása iránt intézkedjék. A szakosztály mindenképp közönséget fejezi ki Herman Antal dr.-nak, hogy a fordítás revizióját oly lelkiismeretes gondallal teljesítette és kimondja hogy a kiadásra külföldi nagyobb ézegetől ajánlat kéréndő. Ezzel kapcsolatosan örömmel vette tudomásul a szakosztály, hogy a belügyminiszter a mű kiadási költségeire 1000 frt segélyt engedélyezett.

A fűrdőegészségtan kiadására vonatkozólag az országos közegészségügyi egyesület véleménye, valamint Fodor József és Bollmann István dr. tanulmányai kiadatnak a titkárnak, hogy egy kis fűzetet állítsanak össze azokból.

Hankó Vilmos dr. javaslatára kimondja a szakosztály, hogy a jövő év április havában nagy gyűlést tart, melyre az összes fűrdő-tulajdonosok meghívotnak. A gyűlésen Hankó Vilmos dr. kísérleti előadásban bemutatja azt a kincset, a mit országgrészünk fűrdőkben és ásványvizekben bir. Ez alkalommal a közönség nagy arányu vetített képekben szemlélheti Erdély valamennyi fűrdőjét és gyógyító helyét. Ugyan ekkor a fűrdőorvosok előterjesztik az egyes fűrdők, ásvány vizek gyógyító eredményeire vonatkozó részleteiket. A gyűlés alkalmából a szakosztály még ásványvíz-kiállítást is rendez.

A szakosztály behatóan foglalkozott még azzal a kérdéssel, hogy miként mutassa be az erdélyi fűrdőket és ásványvizeket a párisi kiállításán.

Titkár jelent, hogy az E. K. E. már évek óta gyűjti a fűrdők gyógyhatásait, adatait, kéri, ezek feldolgozása iránt intézkedjék a szakosztály. Az adatokat kiadja az osztály Bikkfalvy Károly dr. fűrdőorvosnak, hogy azokat dolgozza fel.

Végül kimondta az osztály, hogy minden hónap utolsó szerdáján gyűlést tart.

Egy nemes emberbarát Torockón.

Egy idegenből hozzánk telepedett barátom felhívása folytán a napokban székérre

ülve, a kanyargós Aranyosmentén, égbe nyúló szikla tövébe herkulesi erővel vájt kavicsos uton, Torockóra mentünk. — Az én jó barátom bámulva tart el a félelmes vadregényes táj kinézésén, — felsóhajtott, midőn döcögős egy lovas járművünk Torockó rozant csárdájába befordult, — hivatalból kifolyólag e halotti énekre kezdvén: „megszabadultam már...” már t. i. neki igen veszélyesnek tetsző sziklás utól. —

A ki Torockót, csak hírből ismeri, midőn oda ér, egészen megvan csalatkozva képzeletében, mert bizony Torockó külszínétől többet vár. Alig járható, nagy kőszirtokból alapozott utcáján nehezen lehet odébb tápaszkodni s midőn a piacra értünk, alig s alig talunk a templom mögötti főtérkálit dombos uton az ezer és egy éves ronda csárdába betámaszkodni. Az én jó barátom szinte bánni kezd, miért is jött Torockóra, hogy a képzeletében szép tündéregés Torockót így a maga leplezett mivoltában megismerje, hogy a róla alkotott bájos képzele így fucsot mondjon.

Azonban e csaloika külszínét, csakhamar beaanyozta a kellemes beltartalom, — Torockó életében.

A piacon egy egyszerű torockói emberrel beszéde állva, kérdeztünk tőle ezt is, azt is. Mondá: van itten szép iskola, mely még nemrégiben algyumnasium volt, melynek felépítése s modern berendezését illetve a főérde a nyugalmazott igazgató Pálfi János neves ügybámulára vall. — Van itten könyvelmes helyiségeiben elrendezett kisdóvoda, melyet kegyes adomány gyűjtésből Pálfi János teremtett. Van itten tiszoltó-egylet, melyet Pálfi János főparancsnok dirigál. Van itten rézhangszerekkel ellátott, egyenruhásított zeneegylet — banda — melyet Pálfi János jó kedvében a semmiüli állított elő és elnököl. Van itten népkönyvtár, melyet Pálfi János alapított s látott el könyvekkel. Van itten segítő takarékpénztár, melynek éltető szelleme a vezérigazgató Pálfi János. stb. Stb. Szóval van itten sok minden, de mindenütt ott van Pálfi János és ismét csak Pálfi János. S ha turisták, idegenek keresik föl Torockót, ezeknek is katalozok és szívesen fogadó házigazdájuk ismét, oss Pálfi János.

Ezek után mi is, kit keresztünk volna fel szívesebben, mint magát Pálfi Jánost, ki valánk Torockót behatóbban megismertette volna! Pompás, gazdag, uri szállítás, csak kedves nejt találtuk csatlágtatva konkolyt a buzából s szinte csodálkozunk rajta, hogy e gazdag urnó nem restele a dívatnak nem hódolva keztytlen kézzel dolgozni s pláne buzát rostálni. Az ő utasítása folytán, a kóvári utcában Kriszánál csakhamar rákadunk jó Pálfi Jánosra, ki egy halom könyvvel hona alatt ismét vissza kalauzolt minket uri lakásába, mielőtt a piaci unitárius nagy templomba bevezetvén, ott a hatalmas nagy orgona kísérete mellett egy gyönyörű egyházi éneket, szép tenor hangjával elénekelt. De kár, igen kár — mondtuk mi — hogy ily kellemes hang most már hívását nélkül vész el, most napokig elhallgattuk volna lelket emelő, gyönyörű éneklését és művészi orgona játékat. — Otthon aztán megmutogatta szakértelemmel berendezett gazdag könyvtárát, mely nagyobb részt magyar szépirodalmi munkákat foglal magában, de képviselve van benne a tudomány is, jelesen a theologia.

Kivált egy régi képes biblia, egy unikum az, mely különösen leköti a figyelmet, — egyet Pálfi zár alatt őriz s néha gazdag art ígértek érte, senki fának oda nem adná bármily árt sem. — Mint papi pályára készült, kvalifikált egyéniség, noha paposkodni osztályrésze nem lehetett, előmutatá egy jó kötetnyi kéziratát, melynek az unitárius s más protestáns papság is igen nagy hasznát vehetné. Ugy szintén az egyházi éneklés

terén munkásságáról is adott elő bizonyítékot, egy szintén vaskos kötetnyi ének szerzőmennyével, melynek a kántorok vehetnek nagy hasznát. És így megismertük Pálfi Jánosban nemcsak a nyugalmára tárt kiűnő néptanítót, a jeles, szónoki tehetséggel bíró képzett papot, szívig ható, kellemes éneklése által a kiváló kántort, de megismertük a tudomány emberét is, a mint igazán gazdag gyűjteményű könyvtárában, íres idejében, lapozgat, olvas, d'igozik, tanulmányait eldugva, elbujva, mint — méh.

— Ő mondá, hogy 6 — 80.0 frtot megérő könyvtárát halála után odahagyományozta kir. közjegyzőleg a torockói népkönyvtár javára, hogy okuljan s legyen miből olvasgasson, tanuljon az ő kedves torockói népe, — Ime az Emke megfestésével!...

Hát az irázán szép és nemes cselekedet, mely önn magát dicseri, minden szavából kéri, hogy mennyire szereti Torockót, s mit meg nem tenne érte.

Ugy látszik, mióta Torockó híres esereses Koronka Antal meghalt, Pálfi János lépett örökébe Torockót vezérelni és vezetői is fokozottabb eredménnyel, mint tette azt előtte bárki is, mert ő csak szíval, cselekedettel, serkentéssel, ösztökéléssel áldoz, de pénzzel, anyagilag is ott, a hol erre szükség van, mint anyagi körülményei is, mint megtalálnak, — bőven megengednek.

De honából kiismertük azt is, hgy fáj neki a mellzés, hogy néha két íz n is megárvá a nép bizalma őt a torockói nép s egyház papjává lenni, felsőbb meg erősítés, még sem nyert egy alkalommal sem, amár rátermettsége, tudományossága, képzettsége, talán jobban megvolt, mint azoknak, kiknek főfő érdemük az volt, — hogy látták a Theozét, most önként hagyván oda az unitárius státus szolgálatát, a torockói takarékpénztár vezérigazgatója s a mint ő mondá: így még többet t-hat népért!...

És így megismertük Torockót, egy kellemes és nekünk maradandó emlékek hagytuk oda azon forró ohajtással: vajha minden magyar városnak lenne egy Pálfi János, kit a magyarok Istene minél hosszabb élettel ajándékozzon meg, — a köznevelődés és közboldogulhatásért.

Nagy Miklós.

Pech Vendel keserve.

— Kinkronika. —

Ma szörnyen „peches” voltam. Nem tudom, hogy a bal lábommal keitem-e fel: csak annyit tudok, hogy reggeltől estig nem volt nyugtóm.

Mikor reggel a bal cipőmet a jobb lábomra huztam, már tudtam, hogy „peches” leszek. És így is volt. A cipő huzója leszakadt, a nadrágot fordítva huztam fel; a melényemet egy gombbal feljebb gomboltam; véletlenségből fogszappannal mosdottam meg s a bajuszomat szinte Kalodontall pödörtem ki, ha nem veszem észre, hogy vörös.

Elmentem a kávéházba reggelizni és ott is üldözött a „pech”. A szomszédom egy újsággal feldöntötte a kávéját s az a nadrágonra ömlött. Mikor fizetni kellett, eszembe jutott, hogy otthon feletem a pénzem. Mikor utána akartam menni, rájöttem, hogy kiderülték a kalapomat. A mig egy kölcsönadott kalappal otthon jártam, a kávéházból elemelték az a nyomtet; a keztyűm pedig utközben kihullt, — a zsebemből.

Számos más hasonló miszeriak után, végre a szerkesztőségbe értem. Ott véletlenül éppen tréfás cikket kellett volna írnom. De hát,

ugyan ki tudna tréfás lenni, ennyi bosszúság után?

Láttam írni, de sehogy sem ment. Kész voltam magam inkább megöngyilkolni egy fanyar bicskával, mint tréfás cikket írni, mikor egyszerre csak betoppan a levélbördő és egy lapot ad át. A lap nem volt más, mint az Esperanto újság legújabb száma.

Azon tőszusan felnyitottam és mindjárt egy furcsa neven akadt meg a szemem: Borele Slimazol.

Slimazol? Ez bizonyosan valami „peches” ember lehet. Elkezdtem olvasni és rájöttem, hogy csakugyan az. Még pedig sokkal „pechesebb”, mint én. Elneveztem tehát Borele Slimazolt Pech Vendelnek és ezután ugy is fogom hívni.

Pech Vendel tehát „peche” ember, még pedig születése óta. Bizonyosan szerencsétlen órá an született, vagy a bal lábával jött a napvilágra; mert egyik napról a másikra, reggeltől estig, lépésről-lépésre kíséri őt a szerencsétlenség.

Reggel, mihielyt a szemeit kinyitja, légy repül bejeje. Ha véletlenül kilép az ágyból, csupasz lábával rendesen éles szegbe, vagy üvegdarabba lép.

Mikor reggelizni akar, — meghűlt a kávé, megavanyodott a tej, vagy legjobban esetben egy pár szerelmes légy uszik benne.

Valahányszor szivarozni akar, a tűz megégeti a száját, vagy elperzseli a bajuszát.

Ha almát akar enni és beleharap, azon veszi észre magát, hogy nyívet harapott kettő; ha diót eszik, akárhányat feltör, mind íres; hapd ig halat eszik, rendesen torkán akad egy-egy szálka s majd megfullad tőle.

Mikor gyorsan akar felöltözni, leszakad a cipő fűle, vagy pedig sietségében fordítva buzza fel a nadrágot.

Valahányszor fontos levelet ír, hibát csinál az utolsó sorban s így az egész levelet ismét le kell másolnia; mikor pedig a másolással készen van, porzó helyett a tintát tölti reá.

Egyszer a következő dolog esett meg vele. Két levelet kapott egyszerre. Egyet a szabótól, melyben kéri, hogy azonnal küldje el a husz forintot, melyet tartozik, ellen esetben kénytelen beperelni; a másit at egy haszontalan távoli rokonától, a ki kéri, hogy segítse őt pár forinttal. Pech Vendel azonnal leült és két levelet írt. Egyet a szabónak husz forinttal, másikat a léha rokonnak, melyben jól leteremti és leszidja, a miért pénzt kér. Véletlenül elcserelte a borítékot s a husz forintot a rokon kapta meg, a szidalmat meg a — szabó.

Valahányszor szabadban fűdik, mikor ki akar mászni a vízből, azon veszi magát észre, hogy ellopták a ruháit.

Mikor kártyázhos fog, mindig rossz kártyát kap; ha nagy ritkán jó kártya kerül a kezébe, csakhamar kisl, hogy hiba volt az osztásban. Valahányszor bálba megy, elfelejt zsebkendőtt vinni s a táncteremben kénytelen a markába tüszenteni.

Mikor azzal a leánnyal tánczol, a kinek szerelmet akar vallani, rendesen letapítja a lábát.

Ha hangversenyen vagy színházban le-

szól valakit, másnap rájön, hogy véletlenül éppen az illetőnek az apja vagy a testvére ült előtte.

Mikor vendéglőben eszik és fizetni akar, akkor jut eszébe, hogy otthon felejtette a tárcáját. Ilyenkor ha hazafut a vendéglől, rendesen idegén kalapot tesz fel, s megesk vele, hogy a tulajdonosa az utcán szöktette meg s veszi el tőle. Mikor későn megy haza, elveszti a kulcsot; ha csempelni akar, készen marad a csempetűzsinór s ő kénytelen az utcán tölteni az éjszakát.

Valahányszor vasuton utazik, mindig olyankor alszik el, mikor csak tíz percnyire van az állomás, a hol le akar szállani, s mikor a konduktor felkelti, már harminc mérfölddel tovább utaztak.

Mikor a pénze elfogy és ismerőseinek megy, hogy kölcsön kérjen, az ismerős ugyanazzal a kéréssel fordul hozzá.

A szerelemben még szerencsétlenebb. Ha beleszeret egy nőbe és fölfedi előtte szerelmét, az nevetve feleli, hogy már megvagy asszony.

Mikor szép bókot akar mondani egy asszonynak, ugy elfogja a prüszkölés, hogy egy félóráig meg sem áll.

Ha valami nőt kísér haza a színházból, az rendesen olyankor kéri őt, hogy menjenek be egy kávéháza és rendeljen neki egy csésze csokoládét, mikor egy árva krajczárja sincs.

Mikor pedig szerelmet akar vallani és letérdel, kiszakad a nadrága a térdén.

Ilyen keesorúségeket kell neki átszervezni reggeltől késő estig. Ha elalszik szép álmokat lát, de mihielyt kinyitja szemeit, a szerencsétlenség ismét dildőzbe veszi és soha sem hagy neki békét...

Pech Vendel ur arról is nevezetes, hogy meg akart tanulni Esperanto nyelven. Nagy kinnal megtanulta. Mikor készen volt vele, akkor kisl, hogy ő tulajdonképen túlul tanult meg.

E feletti elkeseredésében vett egy fanyelt bicskát, hogy elmetse vele a torkát; de a bicska éle olyan volt, hogy semmire sem ment vele.

Elment tehát a patikába, hogy mérget vegyen. Vett is, de a patikárius vétségéből keserűsöt adott s a mérég a helyett, hogy megölte volna, elcsapta a hasát.

Végző elkeseredésében Pech Vendel egy ócska pisztolyhoz folyamodott. A pisztoly csőtörtősköt mondott.

Pech Vendel ezen újabb „pech” miatt még jobban elkeseredett és elhatározta, hogy — tovább él.

És máig is él, ha meg nem halt.

(B. Á.)

Kérelem.

Ez év utolsó hónapjára hirdetünk előfizetést

1 frt 50 krjával.

Egyszersmind kérjük mindazon t. előfizetőinket, kik ez évről előfizetési díjjal

hátralékban vannak,

hogy ő tudott arról, és miképpen igyekezett a tanítványát lebeszélni, hogy az anyja s testvéreivel szemben gyakorolt csalással hagyjon fel.

— Az, hogy most látni kívánja őtet, már nem határoz, tervé utánna, miután utoljára történik; és annyira reá kötötte magát, hogy nem volna tanácsos azt tőle megtagadni.

Sir. Gáspár a kék szemekbe nézett, melyek az ő arcát oly szomorú és kéllelő tekintettel vizsgálták.

— St. Claire kisasszony, mondá Sir Gáspár, azt vettem észre, hogy maga mostanság mindig ugy beszél hozzám, mint ha én egy szörnyeteg volnék. Reményilem nem gondol annak?

Pearl azt a gyűrűt nézte, melyet a kis ujjá körül forgatott; gyenge pir jött az arcába.

— Nem, — válaszolá habozva; de egy kissé félek tőle, azért a mit — azon a nappon mondot; és nem tudom elfe ejteni, hogy megátokozott! azt mondva egész testében meg rázkódott.

Sir Gáspár egy lépést tett előre. — De nem magát! — kiáltá. Azt nem gondolhatja roham, hogy én magát megátokozom?

— Én az atyám leánya vagyok, volt a válasz, ezt a tényt nem lehet megváltoztatni. És ön bosszút esküdött ő reá és minden hozzá tartozóra, és az a bosszu engemet sújtott. Ön képzeli sem tudja, hogy mit szenvedtem és mindazon idő óta, midőn neki fejezte be a mondatát! könnyek fakadtak a szeméből. Azonban, a következő perczben összeszedte magát, és fejét felemelve, szilárd hangon folytatta. — Nem azért jöttem ide, hangon folytatta. — Nem azért jöttem ide, hogy magamról beszéljek, de Agátáról. Megengedi a kérését?

(Folytatás következik.)

AZ „ELLENK” TÁRCZÁJA.

1897 D. cember 1.

Az atya büne.

— Angol regény. —

Az „Ellenke” számára fordította: AMICA.

XXXI.

(Folytatás.)

(62.)

Régente, folytatá a beleg, fájt volna ezt a szép világot, és azokat a kiket szerettem, itt hagyni, de valahogy most semmi sem látssik olyan szépnek, mint akkor, és az életemhez való ragaszkodás kihalt belőlem. Pearl, szeretném őtet még egyszer látni. Mit gondolsz, megengednék?

Az Agáa nagy szomoru szemei az St. Claire kisasszony arcát oly sávár tekintettel keresték, és halvány arca egy kissé kipirult. Pearl egy sóhajt elnyomva, rázta a fejét.

— Drágám, gondold, hogy azt okosan tanéd? mondá. A te bályányod össetört. Miért gondolsz reá, ő nem érdemli azt.

— Látnom kell őtet, és elbusuzni tőle és megmondani, hogy nem haragzom reá. Ugy kívánok meghalni, hogy az egész világgal békességben legyek. Pearl, mi a szándékod, hozzá mégy?

— Én? Pearl megrettent és egy kissé hátrahúzódott. Nem édesem.

— Nem szeretem? — Ő nagyon szeret téged — mondá szomoruan

— Ő nem szeret senkit, csak önmagát, — volt a nyugodt válasz; és én nem csak nem szeretem, de erős ellenszenvet érzek iránta.

— Voltál valaha szerelmes? — kérdé Agáta rövid szünet után, nagy szemeit társának a szép arcára függesztve.

Pearl egy pillanattal talákozott a tekintetével, miálatt élénk pir futotta el az arcát; aztán lesütötte szemeit.

— Igen — válaszolá halkan.

— És az, akit szeretsz viszonyozza a szerelmedet?

Pearl a fejét rázta.

— Csudálkozom, hogy miért nem? — ünnözött Agáta. Te oly szép vagy és oly kedves. Ha én férfi volnék, rögtön szerelmes lennék beléd — így is az voltam. —

— Te egy kis liba vagy! — mondá Pearl mosolyogva, ambar szép szemeiben bánatos kifejezés volt. De édes, a te szereteted nagyon becses volt előttem, én nem nem elgondolni, hogy mit fogok tenni, midőn —

Nem végezte be a mondatát, de az Agáta meglepetésére és rémulotára a térdre vetette magát a nyugágy előtt és keserves sirásban tört ki. Nehány pillanattal csak az ő zokogása volt az egyedüli hang, mi a csendet megtörte; aztán hirtelen felemelkedett, majdnem haragosan törölte meg a szemeit, és vissza ült az előbbi helyére.

— Bocssás meg édesem! — mondá. Olyan sok viszontagságom volt, és ugy látszik, mint-ha most sem volna számodra egyéb fenn tartva.

— De Pearl, nem emlékezel, hogy az öreg Éva, a cigányasszony mit mondot — hogy előbb sok bajt és bánatot kell elviselned, de a nap a fellegok mögött van. Az a férfi, akit szeretél hű lesz magához? — mondá — Szélvész és vihar, és azután napfény; a fájdalom hangjai, és azután menyezői harangok zenéje. Édes Pearl, te hallani fogod azokat! Szeretném, ha megmondanád, hogy ki az, akit szeretsz! — Néha azt gondoltam, hogy Gáspár —

— Elhallgatott, mintha félt volna többet mondani: de, a mint a Pearl a kifejezését meglátta, az igazság világos lett előtte.

— Gyer ide — mondá

— És a mint Pearl engedelmeskedett és közelebb ment, a karjai közö vonta és azt mormogta.

— Pearl, a testvéremet szereted?

— Igen — oh, igen! De azt neki soha sem szabad megtudni! Megölne a szégyen és bánat, ha tudná.

— És te azt gondold, hogy ő nem szeret téged?

— Ő, ő azt mondta egykor, hogy szeret; de — de az akkor volt midőn még semmi sem tudott az atyámról, — válaszolá Pearl tompa hangon.

— Én nem hiszem, hogy atyád lett volna az, a ki a Györgyöt meggyilkolta, — mondá Agáta elgondolkozva. Köszönöm édesem, hogy a titkodat közöltél velem; Pearl, én nagyon közel vagyok a irhoz, és titkod biztonságban van velem. De szeretném, hogy a dolgok rendbe jönnének köztetek, mert rajtad kívül nem ösmerek senkit, akit méltónak tartanék arra, hogy a Gáspár felesége legyen.

Hosszasan beszélgettek Gáspárról, mert miután Pearl, titkos bánatának a tárgyára vonatkozólag kitárta a szívét, könnyebbüléne látszott mindent elmondani, a mi a lelkeben volt és az érdekelte Agátát, aki előt most minden világi dolgok elmúltak.

— Agáta, édesem, enged, hogy titkodat a testvérednek elmondjam és reá bírjam, hogy Roy Istvánt hozza ide, hogy elbusuzzék tőled? mondá Pearl. Édesem, ne féj, ki-méletesen fogom azt tenni; és a testvérednek szükségten azt tudni, hogy szerelmed méltatlan tárgyra volt pazarolva. Hidd el édes, jobb lesz ugy.

— Oh, nem, nem tehetem!

De végre a barátja rábeszélése és a saját meggyőződése után, hogy kívánsága a

Roy Istvánval való utolsó találkozása nehezségek és sok kellemetlen megjegyzések nélkül másképen nem teljesíthető, — Agáta nagynehezen beleegyezett és Pearl megígérte, hogy az első alkalmat, midőn ő és Sir Gáspár egyedül lesznek, felhasználja és megmondja neki az igazságot és a kívánt interjú beleegyezésére megnyeri őtet.

A keresett alkalmat St. Claire kisasszony csak este felé találta meg, mid n az ebédre hívó csempetűt megszökölt.

Agátának valami megbízásában a csarnokon keresztül menve, látta a bárót a dolgozó szobájába menni és impulzusát követve, ére,te, hogy most vagy soha, volt ideje vele beszélni, tehát követte és előleges kopogtatás után belépett és megállott előtte.

Nem ügyelve az arcán látott csudálkozásra, a mint sietve betette maga után az ajtót, azt mondta —

— Bocssanat, de, beszélnem kell önnel. Adhat nekem öt perczet?

— Minden bizonynyal, annyit amennyit akar.

— És egy székot huzott előre a Pearl számára.

— Mondtam Agátának, hogy beszélni fogok önnel, és — és elmondom azt, a mit ő maga nem kíván elmondani, folytatá Pearl, lassu hangon beszélve, és idegesen tördelve a kezeit.

— Ő tudja, hogy kevés ideje van hátra, hogy — hogy haldoklik, és látni kívánja Roy urat, hogy elbusuzzék tőle.

— Roy urat? kiáltá Sir Gáspár. A talusi kántort? — Miért kívánja Agáta őtet látni?

— Mert szereti.

— És a Sir Gáspár ajkairól kitörő harag és rémulat kiáltást számba nem véve, Pearl ugyan azon bátor és ideges hangon folytatta a beszédét, és az Agáta szerelmének, a történetét elmondta, nem hagyva ki azt a tényt,

egyeskedjenek azt mihamarább megállapítani, hogy a kiadóhivatal számadatát az évről végleg rendezesse.

A napokban tájékozás végett mindenki el küldünk felszólítást, ki ez évről hátralékot van.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, december 1.

— **December.** A régiek bunda- de-embernek nevezték el, mivel hogy rendezés alatt álló bundával jelenik meg és elárja a didergő földet, hogy annál jobban aludja téli álmát a csendesen pihenő természet. Az idei december ugyancsak bundát jelent meg ma és a merre ellát a szemelőre vastag hó takaró fedi be a földet. December elsője beköszöntött az első hóval a valószínűleg követni fog a téli hideg is, amit a korcsolya hívei ugyancsak várnak. A mai hótakarót még a gazdák is szívesen látják, mert a gyöngye vetés biztosan áll a hó alatt, míg a tartós száraz hidegek károsak volna. December elsője tehát őszinte téli jönni szerzett az embereknek.

— **A hó.** Vastag hó fedi az erdőt, a mezőket, a kerteket. És a természet szegény növényzete a madarak közel húzódtak az emberekhez, mert minden életüket eltakarta a hó, és csak nehezen tudják megszerezni a táplálékukat. Az emberek figyelmét felhívja az erdők, hegyek és mezők dalosainak sorsára. Juttassanak a hulladékból és a természet szegényeire is, a kik tavaszra és nyáron örömet szoktak szerezni, a természet szépségeiben gyönyörködő embereknek.

— **Az ifjuság hódolata.** A kegyes tanácsvezetés alatt álló kolozsvári r. kath. egyházi ifjusági körében igen helyes és méltánylandó mozgalom indult meg. Ennek a célja az, hogy a kegyestanítóraképzésének háromszázados évfordulati ünnepségeiben az ifjuság maga is ostantatve részt vegyen. Az ifjuság terve az, hogy december 7-ik napján este, vagyis a nevezetesen évforduló előestéjén a kegyes tanítóraképzéshez tartozó tanárai tiszteletére, s illetve a kegyes nap iránt való hódolat kifejezésül a tanítók fáklyásmenetet rendezzenek. A tanítók az ifjuság körében rendkívül nagy az érdeklődés s a tüntetés előreláthatólag nagy sikerrel fog végződni.

— **Az első táncmulatság.** Az első elite táncmulatság szombaton lesz a vigadóban. A kolozsvári egyetemi ifjak rendezik körük javára. A rendező bizottság élén Ditrói Nándor, ifj. Gálffy György, Cs. Szabó Károly és Békési Mór állanak. Az urakon kívül még a rendező bizottsági tag bukkollik azon, hogy a táncmulatságoknak a megnyitóját minden tekintetben jól sikerüljön. Az első táncmulatság 8 órakor fog kezdődni s a talp alá való egyik legkedveltebb népzenekarunk fogja megszervezni.

— **Választás Gyulán.** A Terényi halálával megüresedett gyulai választókörletben ma nap lesz az országgyűlési képviselő választás. Mint ottani leveleznők írja, a kormányzat részéről a egész apparátusát beállítva a kortes munkába s az etetés, itatás, a napjával foly. Bánffyuk úgy látszik csak a jött meg a rendező Bartha minden megalkotni, mert az egész tisztviselői részén dolgozik a kormánypart jelöltjei között. Mindezek dacára, ha csak a választásokat erőszakkal nem tartják vissza a választástól, Bartha Miklós neve fog győzelmet aratni a választási harcokban.

— **Miniszeri köszönet.** A kereskedelemügyi miniszter Kolozsvár sz. kir. város közönségének abbéli köszönetét fejezte ki, hogy a kolozsvári királyi állami ipariskola az 1897-98. tanévtől kezdődően egy újabb 200 tanulóval bővült, köszönetét fejezte ki.

— **Temetés.** Nagy részvét melletti temették el tegnap d. u. Spaller Károly 48—49 éves honvédtizedes és kolozsvári polgárt. A temetésen Nagy Pál szántanácós honvédfővezető vezetésével a régi bajtárak.

A halottas háznál a kolozsvári dalkörnek gyászadalokat. A temetési szertartást a B. apátplébános teljes segédlettel végezte. A nagy idők tanuját az elhunyt hozzátartozói kívül a város közönségének egy csoportja kísérte ki utolsó útjára. A temetésen a közönség mint polgár minden körben részvételben és becsülésben részesült. Nyilvánvalóan a békével.

— **Öreg honvédek gyűlése.** A kolozsvári honvédek 1897 december 5-én vasárnap d. u. 3 órakor a tornavivoda nagy terében rendezte évi közgyűlést tart. A gyűlésen az egyesület összes tagjai részt vehettek. — **Emlékszobor Weselényinek.** A főváros néhány évvel ezelőtt elhatározta, hogy Weselényi Miklós emlékére, a ki 38-iki évi hazafias anyagi ember életét megmeutette,

emléktáblát készített. Ámde azóta elmúlt néhány esztendő és Weselényi emléktáblájának ügye elaludt. Most azonban mégis észre jött az emléktábla a fővárosnak s mint értesülünk, az emléktáblát el fogja készíttetni, s az esküféli hidon, a melynek helye leginkább megfelel Weselényi tetteinek emlékéül, elhelyezi.

— **Adomány a honvédeknek.** Dézsy Albert nagybirtokos M. Szoporból 4 frt. összeget adományozott Hory Béla árvaszék elnök útján a kolozsvári honvédegylet részére, nyomorban szenvedő szegény honvéd özvegyek között leendő kiosztás végett. A hazafias szép adományért halás köszönetet mond a honvédegylet elnöksége.

— **Halálozás.** Zilahról írják: Schreiber Cornelia, férjzett Matolsyné — a Kolozsvárt lakó eskü-szentmihályi Schreiber Rezső m. k. pénzügyi tanácsos leánya Zilahon, a hol az ottani polgári leányiskolának igazgatója volt, néhány napig tartott tüdőlobban 29-én meghalt, viaszszalhatatlannal hátrahagyván férjét, szülőit, számos testvérét és két árva.

— **A drága kulcs.** A világon a legdrágább kulcs Rothschild Alfonz bárónak a tulajdonában van. A báró mintegy nyolcezer forintért vásárolta legutóbbi olaszországi útjában. A kulcs kőből van — mint drága voltához illik is — valóságos remeke a műiparnak. A XVI-ik században való és azt tartják, hogy Benvenuto Cellini műve. A fogója egy ércmű, a melyen két groteszk nőalak domborművé képe látható, körülvéve egy csomó maszkból. A kulcsot még a Strozzi-család címere díszíti, mert eredetileg is a fülöp-dinasztia törzs egyik tagja számára készült.

— **Rejtélyes fátyolos hölgy.** A Dreyfuss-ügyben szereplő Walsin-Esterházy örnagy tiltakozás lefolytatott hölgye még mindig a legnagyobb mértékben foglalkoztatja nemcsak Franciaország, de az egész világ érdeklődését a kíváncsiság. Egy lyoni lap, az Express roppant érdekes kombinációt közöl, amely nem is olyan lehetetlen, mint ami nőnek látszik: E szerint a lefolytatott hölgy, aki madame de Beaumont néven szerepel, még más, mint egy ismert párisi viveure, még pedig magyar! Váradi Olga, aki kénytelen volt nemrég Svájcba szökni, mert a francia hatóságok kényszerűsége miatt halálra kérték. Bebizonyult ugyanis, hogy Várady Olga kedvese ehevalier de Bay-nak, a híres hamiskártyásnak, a ki most Várady néven Párisban él, s gyakran vett föl bankoknál pénzt német csekkre. Várady Olga föltűnő szépség, sok volt a kalandja a párisi mulatók körében főleg a diplomácia uraival. Kedvese egy nagyváradi csizmadinának fia, sokáig réme volt Európa összes nagy játékbárlangjának, amelyeket formászerint kifosztott. Nemrég azonban hamis kártyázáson érték s ezzel meg volt magyarázva mesés szerencsésének titka. Mindentinnen kitiltották s akkor az is kiderült, hogy közönséges kalandor és professzionális hamiskártyás. Azóta, nem játszhatván maga, strohmannokat játszat maga helyett félnyereségre. Várady Olga egy más értesítés szerint jelenleg Genfben tartózkodik. Bayt különben Szegeden is sokan ismerik, a hetvenes évek végén Szegeden is szerepelt és híres kártyás volt.

— **A salgótarjáni Batori Erzsébet.** Vélázító kegyetlenülről ad hírt salgótarjáni tudósítók. Reguly Pál mészáros felesége megtudta, hogy az ura viszonyt folytat Potocsnyi Anna nevű tizenhatéves cselédjével. A minap vidáman borozgató Reguly két barátjával a lakásban s egyszer csak kiment a konyhába. Az asszony később utána ment s látta hogy, a fiatal cseléd-leánnyal csókolózik. Több sem kellett neki. A síró lény egy kamarába csúszta, másnap pedig Redlich Miksa mészároslegényével fölkereste s forró szurokba mártott bélyegzőt süttetett a leány hátára és hasára, a testét több helyen leöntötte szurokkal. A boldogtalan áldozat két napig volt elzárva étlen szomjan iszonyú sebei. Végre a házbeliek följelentették a dolgot a rendőrségnek, a mely körhízába vitte a veszedelmes sebesült leányt. A bűnösök még szabadlában vannak.

— **A német császár ruhátára.** Néhány hét előtt a német császár egy csinos bomb-motja jarta be a sajátját. Egy elegáns tiszt szabójáról volt szó és a császár megjegyezte: „Azelőtt én is dolgoztattam nála, de a mióta hat gyermekem van, nem futja a pénz”. Nos, ha a császár a takarékoságra is adja a fejét, azért még sem lehetne mondani, hogy a ruhátára fogyatékos, sőt ellenkezőleg, Amár hat gyermeke van, azért a német császár ruhátára mégis több értéket képvisel egy millió forintnál, a mennyiben minden egyenruhája egy sereg drága ékítéssel van ellátva. A „takarékos” családapára vall különben az is, hogy tizenkét szolgá van rendelve a ruhátár rendben tartására.

— **Kerekpáros a szobában.** Az afganisztáni emir tudvalevőleg szenvedélyes kerekpáros. Mivel azonban országának talajviszonyai egyáltalában nem alkalmasak a kerekpárosra, s állandóan jó karban tartott utak Afganisztánban nincsenek, hogy sport-szavendélyének ennek dacára áldozhasson, palotájának néhány szobájában és teraszán szokott naponként bicyklizni.

— **Keresetük megvételre egy kis honi kemezeje.** Ajánlatok az „Ellenzék” kiadóhivatalába küldendők.

Egyleti élet.

Az egyetemi Reformpárt az egyetemi fekele táblákon közgyűlést hirdet, igen fontos tárgysorozattal. A gyűlésre, mely decz. 2-án (csütörtökön) d. u. 6 órakor

lesz a II. sz. jogi tanteremben, felhívja az illetők figyelmét az elnökség.

MŰVÉSZET.

— **Színház.** Mintha összebeszélt volna a budapesti és a kolozsvári Nemzeti Színház, mert mindkettő „Lear király”-al ünnepele meg Vörösmarty születésnapját. Igaz, „Lear király”-t Vörösmarty fordította; de azt hiszem, azért szokás megünnepelni őt, hogy legalább egy évben egyszer halásan gondolkunk vissza arra a költőre, a ki a magyar színiköltészet egyik legéremesebb úttörője volt s a kinek nevéhez a színpadi nyelv költőivé tételének érdeme fűződik. Már pedig a Shakspeare tragédia erre nem való, még ha Vörösmarty fordította is. Ha Shakspeare adnak, — Shakspeare bálmuljuk s nem jut eszünkbe még a fordítóra is gondolni. És ezért méltó megróvást érdemel egy a kolozsvári, mint a budapesti Nemzeti Színház.

De kiváltképp a budapesti Nemzeti Színház érdemel megróvást ezért a gondatlanságról. Ugyan mi lesz majd évek múlva, ha már most nem tud egy napot szentelni a lelkes úttörőnek, az ország első műintézetének, melynek hivatása az, hogy a hagyományokat tiszteletben tartsa. Most éppen egy miliót akarnak kidobni a budapesti Nemzeti Színház átalakítására. Nem építenek új színházat, mert ragaszkodnak a helyhez, a kövekhez, a melyekből az első muzeumtemplomot építették, ragaszkodnak a hagyományhoz. Ez szép dolog. Ekközben pedig megfélekeznek arról az emberről, kinek sok része van abban, hogy az épület a nemzet filléreiből felépült, s a kinek drámai költeményével szentelték fel azt a templomot, melynek hagyományaihoz most annyira ragaszkodnak. Ezen ember emlékének nem jut egyetlen-egy nap a Nemzeti Színház repertoárjában; abban a színházban, a hol mindenféle gyakori kísérletnek helyet adnak, a melyek nem érdemesek még arra sem, hogy valaha színpadra kerüljenek. A Nemzeti Színház ilyen darabokon forgácsolatja szét jeles művészeinek erejét; Vörösmartynak pedig nem tud szentelni egy napot sem.

A kolozsvári Nemzeti Színháznak is természetesen kijut a megróvásból. Ám, ha „Lear király”-t adták, hát lássuk azt. Most már nem lehet egy Shakspeare előadásról így beszélni: jó előadás volt, vagy nem. A vorizmus hódításával kivesznek azok a színészek, a kik nagy színdarabok harcait tudják elénk állítani. Kóvács Gyula játszik; a többi csak szükséges keret. Zaccani után megfosztott figyelemmel néztem minden jelenetét s kivált azt, mikor az utolsó felvonásban felismeri a leányát. Zaccani alakításának az a fénypontja. Kovács alakításának is fénypontja szokott ez lenni; ám a Zaccanié hozzá képest csak pislak fény. Hiába, ez nem pathologia. A tegnapi örömmel néztük Klenovicsot, ki erőteljes szép alakjával ma már leginkább beillik a Shakspeare darabok keretébe. Szentgyörgyi Kentje jeles alakítás. Janovicsnak van egy pár jó jellemző vonása Edmundhoz, ám ő is, mint sok más, a felfogásban hibázva el. A ki elegáns gavallér tud lenni egy modern darabban, miért nem akar az lenni egy klasszikus szerepben is. A fattyu Edmund sötét lelkű ember, de külső magaviselete megnyerő. Azért teszi lovát átjárt, azért szeretnek bele az asszonyok. Edmundnak tehát déleznegnek, csinosnak kell lenni. Ilyen volt egykor Gál Gyula ebben a szerepben. Janovics pedig úgy látszik színtisztevéken a színházi ruhátár legrosszabb, s legcsúnyább pánczélingeit szedte magára, s olyan parokát, a mely bizony sohogy sem talált hozzá. A Lear leányai nem sokat zavarták a vizet; Baróti Cordelája pedig gyöngye. Ám tudjuk azt, hogy egyik tag betegsége miatt jutott a szerephez, azért nem tesszünk kifogásokat. A többiek nem tarthatnak igényt arra, hogy felemlítsük. (b. á.)

— **Színházi hírek.** Holnap a Bányamester című kedvelt operetta fog színpadra lépni. Az ördög mátkája szerzője Kolozsvárt. Megyeri igazgató ma a következő levelet kapta Gécytől: Szíves meg hívását az ördög mátkája premijéjére, a legnagyobb örömmel vettem, de hiszen ez természetes is. Érzem hogy Ön nagybecsült művész gárdája, mind pedig az a kedves kolozsvári közönség, szeretnek engem; hogy ne sietnék tehát oda, hol egy író szeretetét, melegséget talál, azt a melegséget, mely további munkára buzdítja s a sokszor lankadó, csüggedő erőt új munkára serkent.

A premiere iránt már most nagy fokú érdeklődés nyilvánul. Az első felvonása egy eredeti torozói szobát festetett az igazgató. Ebben jönnek elő a „Befelemesek” s a tarka csoportozatok és eredeti betlehemes varokrendkívül hangulatossá teszik az egész képet. A második felvonás a — Székelykővet; a harmadik a kőtoró malommal szintén gyönyörű szép díszletek. Az összes szereplők gyö-

nyörű torozói ruhákat kapnak. A szombati előadásra már pénteken lehet jegyet váltani.

— **A Kőcán-pályázat nyertes.** A Magyar Tudományos Akadémia mai ülésein hirdette ki az idei Kőcán-pályázatról szóló jelentést. A jelentés szerint a beérkezett 11 pályamű között csak egy figyelemre méltót találtak, a Szent-Margit asszonyt, melynek a bírálók — tekintettel arra, hogy a pályázat feltételei szerint a színszertésre is nagy gond fordítandó, — egyhangulag javasolták a díj kiadását. A jelölt levél felbontása után kint, hogy a darab szerzője Váradi Antal.

IRODALOM.

Szabolcska újabb versei.

Kolozsvár, nov. 30.

A felfalusi porochiában ismét elkészült egy kötetre való vers és a tiszteletes ur Singer és Wolfner urakra bízta a kiadását. A kiadó urak pedig előfizetési felhívásokban azt mondják, hogy a kiadást csak feltétlenül vállaltak magukra.

A felhívásból azt sejtjük, hogy a könyv megjelenése az előfizetők megjelenésétől, illetőleg berukkolástól függ. A felhívásból azt is megértjük, hogy Szabolcska nem bizik a közönség versolvasói kedvében, míg a kiadók jó reménnyel tekintenek az „Újabb versek” elé.

Ebben az egyetlen esetben mi is elpártolunk Szabolcska Mihály tiszteletes urtól és leszünk Singer és Wolfner-pártiak. Szabolcskának a vers-írás tágas virágos mezején sokkal jobb neve van, semhogy a nagyközönség ne érdeklődne újabb köteté iránt.

Igaz, hogy nincs a központban s így — a mint mondani szokták — nem tartozik a a csehbéli írók közé. Nem is szokták a fővárosi kollegák a vidékiek mellett verni a dobát, az elismerés dolgában fővények, farkok. Egy fővárosi légy hangosabban dong, mint egy vidéki méhecske, s a provinciális tollak igen lenézett és igen szánalmas instrumentumok a központi irodalmi zenekarban.

No, de Szabolcska Mihály pegázusa még sem annyira lenézett jószág, s a központi mindentudásig is jó indulattal veregette meg a felfalusi poétát vállát, — mondván:

— Csak igyekezet édes fiam, mert te még viháted valamire.

A közönség kétségtelenül szereti Szabolcska verseit, már pedig a közönség — nem lehet tagadni — az első rangú kritikusok közé tartozik, — ha olykor szeszélyes is.

Éppen ezért osztjuk Singer és Wolfner kiadók nézetét, a kik biznak Szabolcska igaz poézisében és a közönség irodalmi ízlésében.

A karácsonyi könyvpiaconak bizonyára nem lesz értékesebb darabja, mint Szabolcska versei, mire ezennel felhívjuk olvasóink figyelmét.

Egy kötet fűzött példány ára 2 korona, — díszkötésben 4 korona. Az előfizetési pénzek Singer és Wolfner könyvkiadó hivatalának Budapestre (Andrássy-ut 10 sz.) küldendő.

— **A „Teleki Blanka” kör kiadványában** újra megjelent egy ifjusági olvasmány. — Címe: A varázsló titka, írta André Laurie. A mű ára 1 frt. 20 kr.

Jótekonyság.

A Rongyos Egyület részére újabb adakoztak: Pallós Albert, polg. leány isk. igazgató 2 forint, Pallós Albertné polg. leányisk. tanárnő 2 forint. Fogadják a helyen is halás köszönetünk nyí vántatását. A Rongyos Egyület nevében: Baró Bánffy Zoltánné egyleti elnök. Elek Gyula, egyleti titkár.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” táviratait, telefon tudósításait, és sürgöny-leveleit.)

A provizórium meghosszabbítása.

Budapest, decz. 1.

Egy tekintélyes bécsi lap a következő szenzációs hírt közli:

A parlament körökben azt a kombinációt szellőztetik, hogy nem lehetne-e a provizóriumot három hónapra meghosszabbítani, a mint az 1875-ben történt. Az egy évi meghosszabbítás rendkívül nehéz volna, mert a németek pártjai a nyelvkérdés rendezését követelik és a csehek már most kijelentették, hogy ha Gautsch a nyelvrendeletet visszavonja, Csehország, mint egy ember, ellene támad.

Oriási vihar.

Budapest, decz. 1.

Londonból sürgönyzik, hogy ott

olyan óriási vihar uralkodik, a milyen félszázad óta nem volt.

A nagy vihar következtében 7 hajó elsüllyedt.

Az egyik hajóval 11 ember beleveszett a tengerbe.

Bomba.

Budapest, decz. 1.

A boiczai erdélyrészi bányatelepen Wasch inspektor szobájában bombát dobtak. Nagy rombolást vitt véghez a szobában.

Ugron Gyulán.

Gyula, decz. 1.

Ugron Gábor ma Gyulára érkezett. A függetlenségi párt nagy óvációval fogadta.

Ugron a holnapi választás miatt érkezett ide.

Lázadás.

Budapest, decz. 1.

Az albánok újra fellázadtak. A török katonaság alig tudta megfékezni a rakonezátlankodókat.

Bánffy Dezső Bécsben.

Budapest, decz. 1.

Bánffy Dezső br. miniszterelnök hétélfő Bécsben marad.

Bevárja az osztrák kormány egyezkedésének eredményét.

Kormánypárti forrás szerint htfőn sürgős interpellációt intéznek hozzá.

A miniszterelnök el van készülve (?) a válasza. Vagy kijelenti, hogy biztos remény van a provizórium keresztvitelére, vagy pedig leteszi a ház asztalára azt az előterjesztést, a melynek alapján Magyarország önállóan fog intézkedni a kiegyezési ügyekben. (Meglátjuk. Szerk.)

Országgyűlés.

Budapest, decz. 1.

Pénteken formászerű ülést tart a képviselőház. Az országgyűlésen a napi rendet megállapítják.

Vonat összeütközés.

Budapest, decz. 1.

Berlinben egy gyorsvonat összeütközött egy személy vonattal. 17-en súlyosan megsebesültek, 6-on könnyen.

Kazánrobbanás a hajón.

Budapest, decz. 1.

Darmstadt német hajón kazánrobbanás történt. A robbanás következtében 11 ember súlyosan megsebesült.

Szapáry László kinevezése.

Budapest, decz. 1.

A mai hivatalos lap közli Szapáry László gr. kinevezését fiumei kormányzóvá.

Elfogott anarkista.

Fiume, decz. 1.

Fiumében elfogták Perotti Aristofán anarkista borbélyt, mert lázító röpiratokat terjesztett.

Hajó törés.

Budapest, decz. 1.

Haspáren francia hajó Aurign mellett hajó törést szenvedett. Az elsüllyedt hajóról csak néhány matróz megmenekült.

Főszerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Feloldó szerkesztő és lapkiadójának:

MAGYAR MICHÁLY.

NYILTTÉR.

Osztály-sorsjegyek

a II-ik húzásra nálunk kaphatók.

Erdélyi Bank

és takarékpénztár részvény társaság Kolozsvár.

Utolsó nap

a megújításra

december 2-ka.

HIRDETÉSEK.

Fa-eladási hirdetmény.

Alólirott egyházközség ezennel közhírré teszi, hogy a tóttelki gör. cath. egyház tulajdonát képező, az egeresi vasúti állomástól 4. kilométerre fekvő 74.06 kat. hold erdeje fatermése felsőbb hatóságok engedélye alapján folyó évi december hó 11-én nyilvános szóbeli árverésen Tóttelke községhezánál a többet ígérőnek elfog adatni.

A kikiáltási ár 7479 frt 87 krajczárban állapittatik meg. Árverés meghiusulta esetén a kérdéses erdő fatömege becsáron alól illetve szabadkézből is elfog adatni. Árverési feltételek árverés napján Tóttelke községhezánál megtekinthetők.

A tóttelki gör. kath. egyház gondnoksága.

970. 1—1.

Kolozsvár autonóm orthodox izraelita hitközségétől.

Sz. 316—1897.

969. 1—1.

Pályázat.

Alólirott hitközség 2 mézarszékében betöltendő **2 f. évi december 15-én elfoglalandó 2 huskiméri állásra** ezennel pályázat hirdet. Pályázhatnak vallás-erkölcsös előéletű izraelita mézarszék, kik a kóserhuskimérésben kellő gyakorlattal bírnak és 400 frt övadékot letenni képesek Javadalmazás minden kgr. hus után 2 kr. — Átlagos havi hufogyasztás a két mézarszékben 80—90 m. m.

Kellően felszerelt pályázati folyamodványok decz. hó 10-éig nyújtandók be alólirott előjárásához.

Kolozsvar, 1897. november 30-án.

Az aut. orth. izr. hitközség előjárásága.

Strausz Ignác
titkár.

Smiel Dávid
elnök.

Sz. 2585—897.

úlv.

968. (1—1)

Árverezési hirdetményi kivonat.

A tekei kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság ezennel közhírré teszi, hogy Kerekes Dávid orosz faji lakos végrehajtónak Moldován Milesán Mihaila orosz faji lakos hagyatékára végrehajtást szavazó elleni 25 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a kolozsvári kir. törvényszék, a tekei kir. járásbíró területén levő Oroszfaja községben fekvő az orosz faji 76. sz. tjkben A. I. 1. r. 46^a, 47^a, hrsz. ingatlanra 261 frt, 2. r. 536. hrsz. ingatlanra 46 frt és 3. r. 665. hrsz. ingatlanra az árverést 26 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte — és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897 évi December hó 21-ik napján délelőtt 10 órakor Oroszfaja községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is elfognak adatni.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt övadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bámatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átseglyáltatni.

Kelt Tekén, 1897. augusztus hó 24. napján.

A tekei kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Dr. B R E Á N
kir. aljbíró.

KÖHÖGÉS,

rekedség és elnyálkásodás ellen a legjobb hatású szer a **RÉTHY-féle pemetefü-czukorka,**

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti. Kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára 30 kr. 5 dobozzal 1 frt 50 kr-ért bérmentre küld.

RÉTHY BÉLA

gyógyszerész Békés-Csabán.

Csak akkor valódi, ha minden doboz fenekén aláírásom látható.

A kolozsvári közúti vasút részv. társ. mint a
Magyar általános hitelbank szén-osztályának
erdélyrészi vezérképviselősege

elfogad megrendeléseket egy fuvarokban — 100 kgr-tól kezdve — valamint kocsirakományokban szállítandó Lupényi (urikány zsílvölgyi) legkiválóbb minőségű darabos-, salon-, koczká-, dió-, rostált és portmentes akna-, por- és kovacsoló-köszénre,

továbbá:

Felső-sziléziai legkiválóbb minőségű koczká- és dió-pirszenre.
(k o a k s z.)

Állandó nagy raktár: A közúti vasút forgalmi telepén.

Bármily minőségű köszén, — illetve pirszen-anyagban megrendelés — akár fuvarokban, akár pedig kocsirakományokban kívántatnék a szállítást, azonnal és a legpontosabban fogantatottatik.

A befuvározás kizárólag a közúti vasút saját szénzállító szekereinek eszközöztetik.

Erdélyi állomásokról beérkező megrendelések a legrovidebb idő alatt — közvetlen a lupényi köszénbányák által — teljesíttetnek.

A közúti vasút anyagraktára elfogad továbbá megrendeléseket 4 köbméterenként és kocsirakományként saját raktárából azonnal hazafuvarozandó **1. rendű bükk tűzifára.**

Iroda: Belmagyar-utca 6. sz. Távbeszélő állomás: 97.

Raktár: a közúti-vasút forgalmi telepén közraktárak mellett.

Távbeszélő állomás: 155.

Megrendelések elfogadtatnak: Reményik L. és fiai főtér, Kiss Ernő főtér, Kónya Sándor főtér, Szele Márton főtér, Boskovics József belközép-utcai, Papp Ernő belhid-utcai, Weinberger és Thaler belmagyar-utcai üzletében Kolozsvárt.

967. 1—0.

Uj butor raktár! Kolozsvárt Belhid-utca 26. szám.
Economul pénztézet házában, a m. kir. posta-hivatal mellett.

Van szerencsénk a helyb-li és vidéki n. é. közönségnek becses figyelmébe ajánlani saját műhelyeinkben készült nagyválasztékú uj

BUTORRAKTÁRUNKAT,

melyben Kolozsvárt a legolcsóbb árak mellett a mai kor követelményeinek teljesen megfelelő, izléses és jóminőségű asztalos és kárpitos butorok, u. m.: szalon, ebédlő, háló, teljes lakberendezéseket stb. stb. a legegyszerűbbtől a legfinomabbig kaphatók; továbbá elvállalunk minden szakmánkba vágó munkának rajzszerinti elkészítését, ugyesintén bármily javításokat vagy átalakításokat a legolcsóbb árakon.

Bátrak vagyunk megjegyezni, hogy tőlünk vásárolt butorokért a teljes jótállást elvállaljuk, — mivel minden egyes asztalos és kárpitos butordarab saját műhelyeinkben szoros felügyeletünk alatt készül, s így jó és tartós minőségben készült munkákkal szolgálunk.

A n. é. közönség becses pártfogását kérjük teljes tisztelettel

837. 7—20.

Herman Gyula és Társa
kárpitos.

Műhelyeink:

Hosszu-utca 27. és Szamosközi-utca 1. szám.

The Continental
Bodega Company
Valódi hamisítatlan
külföldi borok

- Portbor.
- Sherry.
- Madeira.
- Marsala.
- Malaga.
- Tarragona-sak.
- Legjobb

bevásárlási forrása
Raktár:
SZELE MÁRTON
urnál.
(584. 17—20)

Erdélyrészi kocsigyárosok közt legnagyobb kiténtetessel.

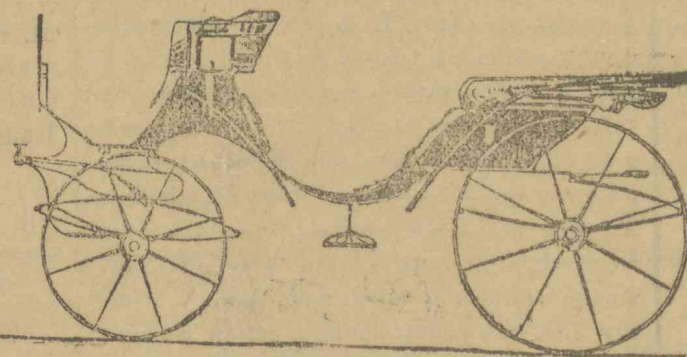
UDVARI ANDRÁS

kocsi-készítő

KOLOZSVÁRT, Hid-utca (Sigmund-ház.)

Van szerencsém a n. érd. közönség szíves tudomására hozni, hogy raktáron levő uj kocsigyártmányaim a nyár folyamán mind elkelték és most egy egész uj készletet rendertem be, a legdivatosabb és legtartósabb u. m.: nyitott, fedeles és futókocsikból, valamint a legdiszesebb és legegyszerűbb szánokból is.

Javítást a legkisebbtől a legnagyobbig, lehetőleg legutányosabb ártért teljesítek.

A mit a n. érd. kocsiival rendelkező közönség becses figyelmébe ajánlok.

Kocsi-lakkírozáshoz esak is elsőrangú angol lakkot használok, — a melyből magamnak állandóan nagy raktárt tartok.

Kiváló tisztelettel

952. 4—30.

Udvari András,
kocsi-készítő.

Erdélyrészi kocsigyárosok közt legnagyobb kiténtetessel.

ELADÓ

három darab tisztavérű pinzgau
tehén,

melyek közül egy drb kisbornyas, 2 darab bornyudzó.

Értekezhetni Kertész Samuval, Bánffy-Hunyadon.
965. 2—2.

Kézi munka

ÉRTESÍTÉS!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses figyelmét felhívni az újonnan gazdagon felszerelt

ELŐ NYOMDAMRA.

Bendkívüli nagy választék mindenemű virágos Monogrammokból különféle nagyságban, Girlandok, Csokrok és egyéb díszítések gazdag választékban, és izléses összeállításban a legkényesebb ízlésnek is megfelelően, személyes vezetésem alatt — az árak a lehető legutányosabbak.

Szíves látogatást kér

958. 2—2.

Müller Józsefné,
Belmagyar-utca 35.

A karácsonyi ünnepekre!

Jó minőségű száraz
nem usztatott
hasábos bükk tűzifa

1 öl teljes 4 köbméter házhoz szállítva

11 frt 50 kr.

Vaggononként jelentékeny árengedmény.

Megrendelhető Steigenberger Armin és Társánál, nagy-utca 12a, telefon-szám 261. Poszler Gyula ur divatszövet üzletébe belhid-utca 3. sz. és Poszler és Társa urak divatszövet üzletébe belhid-utca 5. sz.
917. 5—10

Magyar Polgár nyomdája Kolozsvárt

Tulajdonos: AJTAI K. ALBERT.

Már 16 évi óta fennálló és az összes magyar vidéki nyomdák között általán elsőrangúnak elismert, a legmodernebb anyagokkal dúsan felszerelt

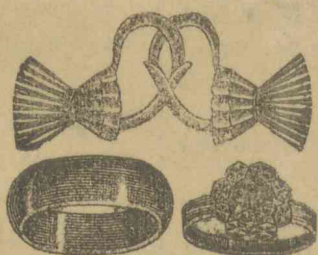
Könyvnyomda,

mely különösen alkalmas minden olyan nyomtatványok előállítására, melyeknek az ízléses külső, belbecsét és emelni van hivatva; de éppen olyan csinnal és lehető jutányos árban készíti mindennemű más egyszerűbb nyomtatványokat is és mind-ezeknek nemcsak csinos, hibátlan, hanem gyors előállításáért is felelősséget vállal.

Videki megrendeléseket legpontosabban teljesít.

682. (12—25)

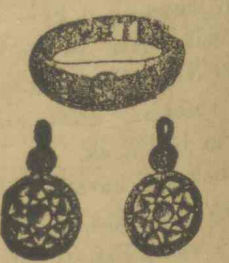
A legújabb képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Sárga János

ékszerész- és órák üzletében

822. 59—100

KOLOZSVÁRT, HID-UTCZA 11. SZÁM ALATT,

nagy választékban raktáron vannak mindennemű

arany- és drágakő ékszerek, ezüstneműk, arany lánczók,
jegy-gyűrűk, antique régiségek, schweitz arany, ezüst, acél órák, fali, inga, asztali stb.

Melyeket elegendő alapítke és egyenes összeköttetésem a legnagyobb gyárokkal azon helyzetbe hoztak, hogy jutányos ár pontos kiszolgálás mellett a legújabb és legizlésesebb árakat a legkedvezőbb fizetési feltételek mellett is a leg-jutányosabban árusíthatom.

Uj ékszerek készítéséhez állandóan sok aranyra van szükségem, miért is az arany és ezüst tárgyat a teljes értékben megveszem vagy új áruval becserelem.

Szíves pártfogást kérve tisztelettel

Uj ékszerek készítése a legszebb kivitelben. — Ékszer és órajavítások pontosan.

SÁRGA JÁNOS.